

II

L. mumm...

CI

AB
Jul 1921

Maria Christina 83^{ca}
faball gl.

dd. of A.E.M. Tang sic N. Vasberg.
Christine Lorentze Tang, f. 9/10 1838
g 16/4 1877 m. Henrik Stange Valeur.

Anna Tany (f. 1733), Søster til Per Tany, levede
fr. 1781 til 1808. Christiansfeldt, havde
engang (hvem?)

hvor sin Svager Provst Jakob Møller (gift med
Søsteren Margrethe f. 1751) prædikede og sagde bejst
til hende: "Hvad skal have Tak, lille Svager,
for den gode Prædiken; du var sammen med mig
saa god, som den Himmel var holdt af
en Christiansfeldt". - Theodor Promis, senere.

"Ja det mangler du kun, lille Svager,
at du de tre land og stader i de mange
Aar ikke skulde kunne prædike lige saa godt
som de Throner og Stæder: Christiansfeldt
- faldt af Møller Tholby, som indledte
Historien med: "Hvad var en saa Mand,
den Møller, som lige saa var den mange,
som ikke skulde kunne sang"

Datter af Provst Møller gift med en Møller (en de
var Møller): Rindom; ^{et Sted v. Jernstaden} Min faldt at Anna Tany havde
sagt til hende; "Ja, den Far var en saa Mand, som
engang Anna sagde han meget, han ikke skulde
have sagt." - Na Tholby var ikke skien at skien
at skien, havde Min et Øje; men Minde faldt
morsomt, Min som indledte fra Rindom til

2)

Det var Bispeinde Fabrics (Manden var tituler Bispeinde)
der sagde, at man ikke med Mand og Børn havde vedt:

Skoven og var kommet vel hjem, "Saa kaldes jeg Sids og min
er den Fornøjels forbi" -- men sagde ingen til en Præst
eller Præst ... "er det somat og De søge Steg for min"

- Nej! De kan ikke den de har sagt det, at det er Logen

"Ja!" sagde han, "Minden jeg siger det liss foruden sin
skadede det vel ikke" panere

Værde, vel mest for at besige Landmand, senere
 kom him til sin meget, og vel ogsaa for gammel
 til at gøre - siges tidlige, men de 3. 1848, men
 kendte i de gamle huse M. d. d. ... S. 20
 gik til Ulfby og som spædsvende 2. fra Ulf
 by og hvid. - Han kom til Dals, en liden
 gift med en Lørdag, som ikke plejede, og med
 en ^{Leonard} Haffgaard, kendes Dals og gift med Leon-
 ards Tom, (Jernstøber: Haldsbo)

Far
 De
 Haffgaard

Ma Stillede faldt morsomt, som snart Bedre.
 fa trands faldt en Skole, faldt M. d. d. an.
 - Det var kendt de faldt an en Mand der
 var kendt ind i dets Mille (kender den man, tag ind
 og bedede i dets, de var den Sangst. om med Thom.
 men gave lidt for det, men midt og de brug en
 Hove til hven man siger; Vi skal have et Glas
 Pilsen - "I k. mig", som "hvi det skal vi de alle"
 - og - hven til M. d. d. hven i alle som spig
 faldt - Ma d. d. gik dag ind "for at hve Pilsen,
 men him som alle hven, det tog P. d. - "Ma hve
 liden Pilsen af" sagde sin Thom, som d. g. hven
 hven til om den Lade dets hven hven den - fik
 den vel ogsaa. -- Made C. sigs "Vi vilde gerne spille
 Skabne med hven for him hven til sig to se"

Hjem havde hans søn Peter et uafhængigt
 lig Hjem - stikker Udbrag for Folk. - -
 - Hjem kan lugte det en Vind med mange
 Aal, men vil de Hjem skide god og det gode
 med, men mens Hjem nu der, fik som
 Hjem' Bøje af mange gode, der her Løbe -
 - Mød Holby, det var at se det her:
 Hjemmet - Hjem gik og stige Aale - og den
 skilde Hjem der for alle Hjem at glade og
 med - ja, og den Vind, men de er gode,
 som de og Hjem det Aal - og Hjem
 som lidt at sette for Børst - - -
 Men Eubens' spiste Aale!

En anden af Mød Holbys Historier: Der var Begrebene et Sket;
 Mød Holbys Hjem de også, men de var ikke mellem
 de indviede; ved Tankende fik man Hjem et Sket
 langt Sigtebrød, indet andet, Mød Holby skisgte an
 der, det var en Smags af for det - men det skilde
 Hjem nok ikke sagt! - - der var samlet en Mange
 Menneske, de indviede skilde spise Løgeflø, men
 de andre skilde go tage Hjem; man stod i
 en af Stuen, Mød Holby havde Hjem sig ind bag
 et "Hakkekniv" (Bomholme) og en Spisestamme der; de
 hørte Hjem den afslættede Tale om: "Skal vi ikke gi'
 Madame; Mit en Baggels!" ja, Hjem var saa
 9.12 (forbes 40 Blade
 frem)

Pete Tang var for sin gamle Dage
 ofte borte for at det Fædre skildes her,
 at Sørensen talte at han ikke var borte gik,
 og god, at
 gik han og vilde han han - Han fortæller
 der mange Studeforænger, der besige han,
 at der var som mange der vilde han
 han og vilde skilde Naar det ved Liden
 af hinanden vilde Rabben maalt helt for Breen
 g med til Palkames. "Ja" sagde der ene, "to
 de han et for and, sine han, de han vel for
 hans Pæn." De anden: "De tiint wall, de
 han mi et lev sa - lding" Den tredje: "Ja,
 der leve ldy en leve til treding" -
 Sa talte han ikke mere om det.

Niels Krag boede først (i Old) hos en Udskeerdom (Søren
 Knatten) saa hos en Lars, hvis Hone forudsatte han
 sig, som han gamle P. Tang var og skildes ved det,
 talte med de gamle Næs, de sa dede til Meinert
 -- men det spændte for det sa god

Peter Toms yngste Søn (gift Miller) styres

X Hvis for Peter Toms den hvide Anne sine
Med Stabby forvald!

Je Dan Min (Med Miller) skulde modtage Brok
Side 25 Middelhem skulde Min forvald i der Præste

gennem som de Jes brønde ved en for
In Bispehuset i sae Jange for Miss og
af den fælle sind, da Min hørte Miss yngre, han fængede ploneff stikke
som skuffe en stat, de brøgte ind i parterdubbelly nogen da staten
besøged foraget hæng stikke sprækte Bispehuset, af ette storn, o-
gjorde rent ette statte og alle "fit den ind og deefte med et duss
i stornen get to Bispehuset: Stige og sende: "for den over, Min
i haa?"

Tom Miller for Stregsmænde: Har de
Miss for: - Nej, man man vil vil
han Miss, for man vil, vi stape stikke
om - - "Ves de hvide for Miller
jeg beten Ade has den, sagde senere for Miller
hæ, da hende Mand skulde forvald Vis dato -

- De næste Bispen som skulde Min i
si ene Vge - Grand Mitten Præstestige
hæng for Bogallen - de som ette Vge
- men det en Nabian Tivolas -
- de sidder Bispen og Bispen -
Færm, stvande Min for med: -
Hvis dens Naade vil beten Dan to

min Anne! søs Præst Malt, som
 er mig Mand - han der er i egen
 Frækt, hans Ordslag som efterkommer, han
 plejer at han der under Præsteheden; den
 han præst under By alle - Præst som
 for Bladet - han læser Præst som med,
 og han som ind og for Tiden sin - -
 som som det side for Midt alle bejames
 som som med, at han alle som Maltens

" om a Skrivestindas: som Præsthall - om
 a Skrivestindas - om a sande Way: som Præst
 - - Skrivestindas led som at a Beg: som som med - som
 som som al Skrivestindas " - Han som det!

- Nær Skrivestindas som Skrivestindas, meget som,
 selvstændige, Præsteheden for alle om - og efterkommer
 som, som som som som ind i et Skrivestindas med
 Skrivestindas i Lønn og alle om Skrivestindas -
 afbyrder som som Skrivestindas: som som Præsthall
 Præsthall (?) som som Skrivestindas (Skrivestindas) -
 Præsthall Præsthall Byfoged

Biskop Skrivestindas - som som som som som - Biskop
 Biskop, som som som som som i som som som som, som som
 af de offentlige Midler - som som som som som

hel Skinken i Ribe, brugte han selv
 det gik han hell om Slavedet - det vist
 sig da han døde, de mangler Peng - En
 bedsmænd nu de som skal linnede - Han
 som hysen for en Visitationen sa for
 Vognen døde - Bedstefor talte
 om at han havde taget Gift Marjine.
 Da var Tombs Navne Børn.

Dntel Nikolaj besøgte engang Dntel Peh
 i Valløng; det var en Søndag; Dntel Peh
 prædikkede i Skinken, men Dntel Niko-
 laj blev her af ham "Prædiken og gik
 hysen i Prædiken og satte sig i
 en Sofa, hvor han faldt i Søvn.
 Tombs som kom ind, "men N. sid
 der her" han var og gik alle
 om i Skinken, Peh prædiken for
 deler. - Da de blev hysen sagde N til Dntel P.:
 "Din prædiken din Menighed i Søvn" - Men det syntes
 Dntel P. ikke om.

Reddofar megal Minne Dabre -

En gammel Pige som redere, & kom til ham og
 sagde: "Se Hovskind I vil gaa her til de Navn -"
 - "Med mig I thi med ham, han er ikke
 et saa blø - "for Minne a for en luge p -
 teg a for "et" - men Minne for ing her
 y lile gite med de Navn: - han
 skilder en salve heren Tj, men
 bruger de alle Tegn ^{men} a a de ga
 te og regne." siger han

Ude Bresten dit sagde er anden til
 til Johann ^{Springer} "Minne gaa her til de Navn -"
 han Min de lare en Minne ^{om} a "Minne"
 - - en mit for gaa gite, men de
 en Dinde "Witt" - men Minne for
 han it.

10)

*1) ligge ad mine kanten¹⁾ ved Stibbergaard på, da man for
 vordt et stort, findes endnu Ruiner af det, imidlertid
 nærmest Sevel (jeg tag engang derhen, besøg Mønstrets Ruiner)
 Baseris i Trappula - Chæde for
 Stibbergaard (i halvdelen den ene) - i den
 Streg Vind 37-38 stils Falt ind
 for Stridbranden Baseris, ligesom^{men her} blev
 borte, som hans' Hæne blev ødelagt,
 - hans Fæ blev i en anden Sand ved
 Stræde eller Skov - For Baseris siges til
 Lunds gård, ^(en anden Sted for en gang) bare man ikke har noget
 så vidt som Lige gode Chæde til langt
 derfor) "Nig det er da Baseris" alt er for =
 mistet er Mand - som stikker fra smasen
 i en Mangeloppe
 Hun sender et Par Klæde af Sted
 de blev til Skotske¹⁾ - for Baseris
 havde været der¹⁾ ^{men} Maen rejst Næst på - om hun de man
 de til? Jo man var her, Maen blev
 man blev af, man laant sin, men
 den for sig, nok i gen - man dag vist
 til Holme-gaard (smed ind, de blev
 De kom til Holme-gaard den var Baseris
 man havde inddees Dag i Skov
^{at lege guldgrube og faldt} Baseris Baseris ^{stod på den Sted} Maen Maen
^{spille glans} Stiedene - de var
 ind i Sævel -

hvor de var der

stor Sneedriv
for Fæ

*1) til Bastgives Bernt i Skotske; man mente aldrig, måske
 noget, men maatte have for sig sin Datter; jo B. havde
 været der men var tagt vestpå; saa man de til Sand;
 Værel; se Baseris her hans Hæne var blevet i Sævel

11) Et Par behyrtens Mand ridde drage to Bore
med gamle Far og forfalle af Sønne nu funde

(se Side 39)

Par drage de her a kass gant
Far, hin), die Sie J. skal se "Jænder"
- Jahar "hæe hæn væst hænne" sagt Far
- Fra Næderen hænne hænne and
med at haff Mad to der hænne
Sæstis og nu med glad da de drage
af Stes ijer

Sagde de

→ som meget Memori

Om det Pete histerde, at han havde set sin Far
4 gamle Farter sidde i dens gyde Børde-
Konebrøst med gyldenstykke Stue ved Side
af hinanden i Grandmanas Løse (des hæn
hæde fæer af de gamle Næs, stæ mi
i Klængerhæe, nu fæer betrukket med røds
Silkedamask, sende for Grandman, da det
nu afskide, lævel meget sort. og rødderne
(Hvergam?) hænne med de nu betrukket -

(Tante Mathildes Børn) Datterbørn

Grandman gav den første af sine Børnebørn
de blev gift (Memori) (hæe hænne 1. 1821) (hæe hænne 1859) (hæe hænne)

gift 22/9
1848
med Hærbørn
41804

Marie Charlotte en stor Dobbelt-Læg med Silke-Da-
masker Omhang; M. H. vilde hellere anvende de
smukke Fjg til Sædine; egentlig syntes Grandman
det se godt om det, men M. H. indskyldte sig med, at
den store Fjg ikke passede, en lille kanel Præstegæst

god med selv Fin - men la os joist skrive
 "Historie" - "Fyghen der et vi Am' gi Madam: de Miel
 en Baggels" "Ja, men la os joist skrive Miel
 "Fyghen der et vi Am' gi Madam: de Miel en Baggels
 "Ja, la os det, men la os joist skrive Miel
 - - Sa, mig Niels i den sagten Madam: de Miel
 en "Baggels: men kvæde en Miel et en vade"
 - - der der - mig der i hies kvædet - - ja, sa -
 den - men der i den kvædet - sa ta' vi joist
 de" - Derefter viste en sig: "Steen og vinder
 af No. Halby ind: Han hiet herin? Men
 her her en Baggels - men vis der at de
 den animer!"

Da man var begyndt at træde Løis til Fælten for
 Landet, var den Vel meget yndet, en Skuespils og
 sine Fælle tage godt til sig og sagde advarer:
 "Spis ikke for meget, hils Børn, man hiet hiet
 en Fælle, der i det af at spis for meget Løis:
 - - Fælten skinnede forblæffet for dem, hiet en af
 den gode Steen igen og sagde: "Sa kommer mi
 Lyve, Fælle."

En anden Skuespils sagde, idet han lagde sin
 Ste: "Sid mi hiet fælle Børn nu hies - sa
 og hies med sa de de" men de de animer
 vedblev at lunge til Svæde, sagde han: "Skul de
 Løis en en Fælle, sa vill de de med den mi
 Ste med" og sa de de hiet igen.

Omhel Peter skulde som lille Drenge sid med sin Far
 og sin Bedstefar; Meninger var, at de skulde til
 Hjelstrup. Men Tang lod de gamle det, men Peter
 troede de skulde til Hjelstrup at besøge Wulfs
 der vilde han gerne han for det var en Rose,
 som var udsat ind gennem Mørken o. sv. --
 men da han forst hans begjær og for sig,
 blev han indhentet af sin kære Bedstefar
 for Peter Tang - medens Far ^{Niels Olsen Tang} som ikke kunne
 gøre sin kære, han lagde Cam ^{Niels og Tangs Sid fortalte}
^{Tante Lene, hvad der skete}

Flamedie fra Vasby ^{hvor andre fortalte}
 Scene af Barndom, Martin Schul Wortfeld
Marken - Den trede - Jomfru -

Bedstefar var som Barn tilknyttet til et folke savn, men
 vilde du gerne blive appel - Barndom forts han fo dog :
Seng; mærk dog forts det, at du er brøder med
Pinde an Afne, Skid ben vidt det; sen
 skulde blive Evild hans haft Lav et blødt op, han
 lod sa meget for sa " sagde Di gen -- " for, se mi
anser du " tænke Drenge; men mi er det for sent.
 -- Tang og lærte Nae Flamedie for Evild, Evild
hans fra Barnd og høit eft; men fuldt : Som ;
Nae lærte Flamedie ind, skikede Lys og gik; sen
han Barndom og skulde hente Evild : Seng " Men
Evild, hvor du er " -- " Jeg higer og høit for at
Nae lærte Flamedie " er Som

En Slave kom til Bedstedt og beklagede, at en
 Mand skulde have Pengene og hin Kvinde ikke
 for dem af ham; men vil han ikke skrive et
 Brev til ham; "saa byder du det nok -
 "Ja lad os ^{er det Postdag} ~~skrive~~ ^{skrive} ~~gen~~ ^{gen} Post" (de
 gik den Dag til Post huse Dage) - "Nj, nj,
 og du' nok skal bringe ham et" (Manden
 kunde vist se den anden Side Hjelsteds
 i Majors alle han det var) - Bedstedt
 skrev Brevet; hin gik med det - Nogen
 Tid efter han hin igen og takket meget
 for Brevet; Manden havde da betalt
 en Del af "Pengene og Resten skulde han
 for to Storm andags marked - og var
 sin gæst, da han kom sit Brev igen."
 - "Men det skal jeg da ikke have" - "Ja, du
 vilde have beholdt det, men a saa, han
 skrive han sit Brev igen."

Ordet Peter fortæller at den fortæller en Tale
 om, at en Mand kom til ham og sagde:
 "I har skrevet et Brev til mig Peter -
 "de alle for mig et Brev i mit Hus"
 - men til Guds Ordet Peter; det var jo

med et Rykshuset
gamle

Se Side 25

I Peter Jansz Alder den styres Sælvs Skikke-
 manns Huset for den og passeres her som
 gant. "Sælvs hører at det - og hører at det herne"
 Thaldt den hunden. P. J. plejede engang at
 Tanken om at hans Hone maatte i sin Tid
 va. liden levende begravet; han mindede at
 him, skint det var en varm Samme, var
 uforandret til Histen lidenes tilsynet og den ist
 gik i Forvandsne. For at besvare ham fik
 Sælvs træffe Foranstaltninger til, at Liden i
 Ring hiberng Histen blev aabnet, skint det var en
 vordig, effusen de var ambros i Histen
 om den; det viste sig, de, at Liget blev sat
 i Histen i samme Skille, hørte det var nedlagt,
 me en stak Dief af Hunden og de Hoved den
 hører P. J. hørte hald det medtaget, slag
 dem i Mien da Histen aabned. - Sa Niemand Sælvs
 H. stille den og ambros Mand til feds.
 (Mange Sa i Forrige var det hørte Sælvs hørte
 styres Hør for den

(6)

Det var Bishop, Hofgaard, som efter at han havde
blivet forlovet med Leandromme, ^{et Sted for Fyren} i et Selvskud m.
levende, at en gammel Officer, da hans Forbe-
rskes antallet, rejste sig ved den anden Ende
af Baudet og sagde: "Sagde Næste Værker;
de har jo engang været i min tjeneste,
da i Thragernes Tids skidde var Saldaten
tid kommandant, og jo han med en Sjede-
ling, til Værker, men Sædvan Eger Leth,
gik os i Møde og sagde, at han behøvede
de var ikke Plads for Sædvan til dem, da
nu var mange Bøder og alle Fløje var
optagne." - "Ja men i den Hæder har vi
mange være" - "Nej det er mange
Spøgelser" - "Ja, det frygter de ikke for.
Så for Officeren anviset et Værelse derom,
en Skimmelens stød i den ene Thrag. - Han
kom til Sengs, men vægner ved Født
uden sigtelse han - "Tæn lig med dem, Di-
ren gik op og en hvit Skubbe vist os i
Døren. Officeren var tilbøjelig til at kigge
sænde Døren, men samlede sig Mæd og
sagde: "Hvem det?" "De Lieutenants hie Sædvan
hies er "Indes navn General."

Paa den Saltpokal, som findes paa Vorberg,
 slaa: Erindringslegn fra Laknemmeby. Fæstlere
 : Sæding, Vemb og Bium. Sagne findes Norn
 Vorberg Guds

paa den anden Side 2/ Til Børdevennen og den
 for alt ædelt og godt stedst varmt fælendes
 Hædersmand Gæstebroder A. E. M. Tang paa
 hans Fødselsdag, den 25 Maj 1898." (45 Aar)

Bedrøvelsen blev vist: Fælsens Dødsen fra
 Kristian - en Fortælling i Visliff? vilde den,
 Bedrøvelsen var ikke bezygtes for hans Tale, men
 talte om, at han sin skilte broder og for at
 Hjem og drage ind - og hændes Forældre var for
 dars og Hjemme han faldt saa som
 Mærkelser for glæde og det at han vil
 det have Vester

Til Børdevennen som var gift med Præst B:
 Navde, lca Tang og Børdevennen og hændes
 Lister skilte sig og blev for hændes, men
 Høsten, som skilte sig og Børdevennen vilde
 ikke lade sig nøje med Lister Børdevennen,
 men lattede hende af sig selv Børdevennen og ind

Præst for Kirken i New York
 af 55-59 - gået 2 Aar, skildet som
 Dan N. by dets Slægt & Underen:
 Missis. (Stad) i Regjering til
 Vinnings-tryk i New York (i 1840)
 [Miss. Slægtens Leve for Vinnings-
 han nu lidt deraf, og rigtig - efter
 han for de Særlige Sædne; han nu
 galant da han kom, med sine fa-
 lds det at forløb nu hændt. Han
 Sætte (vist Frederik?) skue de
 de Mode Datter, at det vist nu gam,
 at det ikke blev, da han havde de
 mange Fornidethede de at blive en faldt
 Landmands Slægt. - - Sætte for det
 at han vilde gifte sig med sin Olde-
 hustru, (vist en Lill Linn) med
 Familie alle de imod det, - de's deres
 Penge ind af Sædne; han nu vilde af-
 give Sædne og de i Fornidethede
 den Bøsteg, nu nu for Kirken, han
 depe (Slægt) Sædne
 - Dan hans Frieri skue Mode Nylig
 til Vers. C. de Særlige sidder for Vinnings-

manden

Pastor Rørskjold fortalte for sin
 Skole i Sachsen, hvor han boede hos
 hendes mand, der var Kammerherre, og hvis
 søn ogsaa gik i Skolen, men ikke var vidensk.
 flink - at han endog kom til Adyunkten
 ved Skolen (han var nemlig tal af skole) og
 sagde: "Jeg skulde vilde for Kammerherren
 om De ikke vilde ham og spise Marten-
 gens brød som i Aften?" - "Hvad siger
 du, han kom for det Lov i Dag" - "Hog og
 skulde vilde om" - "Hvad siger du om det
 lykkedes ham smagte om en Bæver?" - "Ja
 jeg skulde vilde om" "Hog er en flink
 Bæver, han skulde for Lov i Dag" - "Lad
 dem som de de til Aften" - "Næste Dag
 spurgte Adyunkten igen Rørskjold: "Hvad
 sagde om mig, da jeg var gammel i Børn"
 - "De sagde: Adyunkt, man er flink Mand
 i et Spille" - "Lodder?" - "De
 er en flink Dreng, der skulde for Lov i Dag"

Larsine Rørskjold blev Præst i Bjording
 efter Madsby; Madsby havde fået et
 Skædder; men Falck havde ham smagte

Musikern, der die Musik macht, der die
 Renshall, Maren Musik, Middel
 Mads. Hier für den i Norden, und,
 "Hør en vel en, Katten" (Madsen)
 Hånd; her sad der en Kædet; i
 Gællebrød og a hvedt med de Skov
 a Bøer i Tårnet" - Renshall fandt
 sin Sjæl, her skildes ikke vidt der

af og brand Lige ^{hval tas en satte - og} ~~og~~ ^{lære og stum, mæde}
 Man" - Ige men nat te Nødt - me e slimes! - Salis Tårnet
 smil en Min' Præmie → an e Solen - So han min
 melle i de Pen, a han sat en Flask af g a Flask Bønderne
 a Sang; ~~der~~ ^{der} sig Tårnet?

Bredde af Gade og Historier for Peter tyske
 Kirke (alle man det her været for Christians-
 Kirke - kaldte sig Frederiks tyske Kirke, her
 der ender det gamle Pølske Mads, "Soldats
 Loft") - an en Tårnet, der freddes om de
 10 skedde: væren sie nicht gehen - her om
 da der min!" Kædet her det om Torsang
 med en byden Haand berage, ~~der~~ 2 en Sol-
 dat rygte sig med i Kirken, gards Hånd
 og Sang, "Neh, ichan", wir waren
 mit drei; die zwei aber sind im Strüß ge-
 gangen im einen Snaps zu trinken; sie
 wolle aber bald zurück kommen!
 wieder

Mark C. fortalt en Bedstems sidste Dag:
 Hun var her i 6 & Dage; men hun kom
 Dag lidt op, selv den sidste Dag saa hun
 lidt opp og staa i sin Dag bog; det skilte
 med i: "Jeg langes Herre - men du Vilis -"
 - saa kaldt hun Johan Smidstrup. Lige sig
 i Seng, saa forinden hun det hun havde
 skrevet og sagde: "Lidt en Håndskrift!"
 - - Mark Mally havde været i Herrens
 til Mark D.'s Fødselsdag; men saa hun de
 begge og saa hun Vorherre den sidste Dag
 Bedstemme levede. - - Skrivt nu de agra
 den Aften; men da de syntes, B. vandte
 littede, mente de, det blev ikke Diden den
 Aften, og Skrivt gik tylen. - - B. blev
 om sine Drømler saa hun fik hun Aften
 at saa hun; Mark C. blev Mark Mally
 talte den, for hun kindt selv, hun sig
 steds for Hønden. - Det var ikke C. Kristin
 der gik om den" sagde B. saa hun med
 littede Igen. - - Lige Mark C. plejede at
 have lidt i Bedstems hun Aften for B. - Lige
 C. Kristin ikke lade for de i Bedstems? "spurgte
 Mark D. "Nå, om littede det ikke langede
 om Bedstems"

- Så gik de ind i Skov med Liden og, Dan
Hos anden, Lyng og klitter og Natlans
Kant. Mads Molly som ind til huse
han 'høje og søgte: Men hvad Vagn
som underdags - den de hør ind over hvi
died (5 Febr 1885)

Mads Molly

(Lære, Stjendal" hed egentlig Stindorff og
de Lære: Sønding (" den Skole Skole")
12 Skole (Kursus) - de 2 tom prim)

x) Hvi kom undertiden til Vosberg, vel nærmest for at besøge
Bles var vel også for gammel da de at ge-
Grandmamma; efter hendes Død kom hvi ikke ret ofte;

skis var hvi ikke at skue hvi havde hvi set Ige.
- Mads fortalte at hvi og Sistes søn som hvi hvi med "Skole" med hvi,
efter hvi et uopslideligt Humer Brod som Laas, som
hvi hvi

hvi sigt at bedre ved at strikke Uldboje for Folk.

o) Manden var jo Møller, men desuden "bedede" forbi hvi:
rende: Møllen; der var ikke mange Kvæder de Sang].
Spurgte man: "Men hvordan De kommer her, Mads
Holly", hvi hvi svare: "Ja jeg gik til Ulfhys og
derfor spadserede jo til Vosberg"

Hvi fortalte meget morsomt og gav mange Historier
til Bedste; naar Bedstefar hvi fortalt en af sine
Historier, sagde hvi: "Nu har jeg hvi fortalt;
nu skal jo fortalt en anden Historie"

hvin skaal, helle Mer! - -

∫ Sa, kom den Dag, da Bispen skulde kom-
me til Præst Millers; Provsten Præstelyde kom,
parat under Bjælken, saa man lige hinde
krybe: den; Parytku sad paa Blokken; Provsten
gik i en gammel Høle, hvis Skider var af-
skraaret; den plejer man at have fra hinde
sin Præstelyde. - Man stuedes efter Bispens
Vogn; men mede fra Vegen var sin Naboens
Tovels at se; det kom nærmere, og først
da det svingede op for Præstegaarden Dis,
saa man, at Bispen og Bispenden sad
oven fra Lasset

Nu var de ikke Tid til at
gøre Toilett, Provsten ilede i den stumpe
Høle ind til Vognen, "Hvordan komme
jeg ned" lod det fra Bispenden; "Hvis deres
Næde vil betve Dem til min Arm", sagde
den høje Præst Miller, han tog Bispenden i
sin Arm og løftede hende ned af Lasset;
derpaa skyndte han sig ind og fik Præstelyden
og Parytku fra. - - Kort efter fik Frø Miller
fra Bispenden det Spisegjæmsal; "Har De

Mis her? "Nej," svarede Fri Mille, "næ
 man stoppe alle Minskede, man man sojtes
 indges Mis". Det beroligede Fri Middel-
 lene og hæn sojds senere til Fri Mille:
 "Ved De hvad, Fri Mille, jeg befinde mig
 saa vel her, at jeg tror, jeg bliver her den,
 medes min Mand forballe med Visitatin"
 -- Det havde mig Fri Mille ^{maante} ikke tænkt

P.S!
 om høje stoffer

2) Meget morsomt bestemmer hæn ^{saaledes} ~~ago~~, hvad hæn
 havde oplevet ved en Begravelse, hvortil mange var
 indbudne, ^{disse} ~~hvilket vilde sig~~, at de skulde ^{go} spise med
 begejst; men der var ^{to} desuden midt mange andre,
 saa der var samlet en Mængde Mennesker. Hvilken
 Man da agsee, om end ikke mellem de indbudne.
 Ved Ankomsten fik man hves et Stykke hant Sigte-
 brød, intet andet. Hvilby spurgte, om der ikke var en
 Snaps til; men det skulde han end ikke have sagt!
 -- Man stod begejst; en af Stuerne; Med Hvilby hæn
 hlemt sig ind ^{mellem} bag et "Kalketnis" og en Spisekammer.
 der; de hørte hæn, hvorefter de efterhædt under-
 handlede ^{i Stuen} ved Side af: "Skal vi ikke give Medlem
 i de Mål' en Baggels' osv.

3) En anden Sang, fortalt, hvin, hvorledes en Mand
 kom ind: Mille, hvor han traf en Slave, han
 kendte, og galant sagde: "Vi skal ha' et Bles
 Pünche" - "Ik, nej!" sagde Slave, "det skal vi de
 ikke" og - henvendte sig til Mr. Hulby: "Hvor er alle
 saa skæge fidd" - I midlertid gik Mr. H. dog
 ud for at lave Pünchen; men hvin var nu
 ikke Mærk; - det tog Tid, et og andet skældte
 hentes: Skandestuen; da hvin kom tilbage
 ind igen, sagde dog den bestemte Slave, som
 trods sin Bestemthed ^{dog} havde ventet den nævnte
 Lashedrit: "Men hvor blev Pünchen af?"
 - "Hvin fik den vel og oms: de."

4) "Det lille Spejls"

5) Jøden de fik Hal.

Hendes mors Søster Anne Tang (f. 1733) ugift?
 var Hensholt? levede fra 1781-1808: Christiansfeldt;
 hvin hørte engang, Svogeren, Provst Mille, prædike og
 sagde bejst til hvin: "Hvin skal ha' Tak, lille
 Svoger, for den gode Prædiken; den var saadan
 li'saa god, som de Minder vare holdt af en
 Christiansfeldt" Dertil svarede Provsten: "Ja, det
 mangler de hvin, lille Spejls, at du har
 læst og studeret i de mange Aar, ikke skældte

Minne prædike lige se gode som de Skomager
og Skvadere. Kristians fædd:" - Det Sæ
synes Anne Tang ikke om, sin fortæll en-
gang Historie til Mad Helby med den Ind-
ledning: "Ja din Far var en værd Mand,
men engang sagde han noget, som han
ikke skulde have sagt"

En Marie Dorthens tidlige Brinds er
 denne af Minen den kvindelige (graden)
 ind: "Barnet ansvaret og vordende: "Hvor
 Persone?" og Marie Mally som sandt er
 lille Skonke eller sin Borden dens
 svare: "Det med og alle, dette I kan"

Bedstef brude og meget, og vakkere net efter
 Men de dante Vage, engang kan se mig
 at hvis Minde Skide de ikke heller finde
 Vag - "Seri hi Len a Min De" siger
 Men - men Tang ikke for alle Malle Om
 Med.

En anden Song nu de er vakkere et
 Skes med en Sound og heln dygtig man
 de kan ind: Sound og fide Om vakkere
 min Skone ferske fergens at vakkere
 sin Mund; det bykkes ikke. Men net
 rde gure Mygler den at hi tal sig
 "A hi min Skind er" siger de kan

2/3 1922

Smedkerne paa Vosborg

I

1) Kristian Smedke som var paa Vosborg, til han blev gift med Persine, Landm. d. Trilleger var fæd, Dag for alle efter Landmanns Tid dag) var en flint Smedke, hvor han havde været paa et Sted for et Stund de smaa Bøms Stole, og hvilke blev han en. - Han blev jaloux med Barnlige Persine (som var kommet efter den gamle Bolette), men var alligevel end skin. - Søren (Carl Smedke) som til Væde længe for deres Bryllup. - Bryllupet skildede han fra Vosborg, og Tant Mathilde skildede som Tant han frygtede Bruden, men benyttede gennem nogle Sidekæller og lyserede Roger Arne: se dend igennem, en den Bolette ar. - Da hun viste sig i Kongestue, hvor Bruden var ventede for Bruden, sejdede Kristian Smedke, Naa, Persine, se for den der i Dag blive den med aldrig mere; men Mathilde var en lille Pige, der brødes Indet Naa (de var kommet til Landmanns Tid dag og denn han til at overvære Brylluppet): for og altså, det var en en

gives mig et Persin hovers frem -
 og Indes Nac til fjerne, men her fra
 halle det, og Min hovers Det?
 Sa - her "Kristen efter Bedstes - Gen-
 anstalt mig til Nils Mill, men Bedstes
 men sigde mig at de an, det gik
 vist halle alle som godt. - Lene
 hader de: Mathilde og Lis, hader de
 disse.

2) 2 fte Kristen Snedker hader Kristen
 Sade som Snedker til Vesterby, hader
 men mindre dygt. Dan hader men
 det Bedstet sagde: Hvis jeg vilde
 sig til Ede Sade: Vil De have mig
 et ^{klaver (eller Fløjel?)} Klaver, som vilde hader straks svare
 "Jaa, men det er straks tal dem
 begyndt og tal dem Pindé til" -
 hader men m. a. I seere vilde men
 alle meget dygt. - Det var Ede
 Sade, som engang ^{frem} en Særlig
 hader hængende et Penestof, hader
 det dygt, hader Lene hader sidde
 som hader af. Tante Lene gik
 hader opmærksom derfor men hader
 hader svarede: "Aa, det er dog seere en Piraath"

hader ^{hader} Penestof ^{hader} hader ^{hader} hader

to Bent hane (efter min Død)

III

"A., det er dog som en Sivath."

Peder Tang: Ringhilds hustru meget af
sin Svigerdatter for Vesterby, Mari Lou-
ise Meines; men hørte hør hør
til hør den lange Vej til Ringhilds,
Andet Olykke dog den Børn er Børn, men
1/2 Mil længere end min, vel også mine
god) sagde hør til hør: "Hør siden
din min og tanker for, lille Mors, men
din hør den lange Vej" - "A., se glæ-
de og mig til at se skal se Far, men
se hør hør" - "Når se, det er
for den gamle vel til Meade - men
hør mere tanker din se" -
"Jeg glæde mig til, se skal se de
som hør Sivath skole for Skuffe-
børn", sagde hør se (Det var
de 2 små Skole - hør af Mort. C. hør
den ene, og Tante Lise den anden og
hør de hør en stor Flid skole,
hør man især med en Lise; den
gik til Familie Meines og vel end
Lundberg) - Delt Sivath hør se
Peder Tang gik sin hør: Børn.

D

gine del de Meiments, son fit Doual Evade
del, men Meiments bris sig itt net an del,
færdi Tante Christin var lang tinnen
i Vindeligken end for delle Billeder, -
- men del min er, ved Mort. C. itt
- maact her Nithaly; Prædiken

Slaslamiboden ved Vindobreen her
nu. Lovene plantet, men de vidde
itt, men der de nu tinge angrede
kan sig om at Rose om
Sede vidde de af dem de men
altså var plantet, meget ^{plantede} fra her

De Frederik de Sjunde besøgte Vindby, skilte
her og her besøgte meget af de nærmeste
Sande, her nu for de Bøndergænder:
Thyllens, nemlig: Vert Tang her Majens
Tang, 2) her de tanske Stofene - Beret Skiffen? -
her Thyllens og 3) her Læst Thamma her
- - - De havde født der for
at vide; Majens Tang skynde sig at
blade sig om og om et sollydstis ind
i et lille Slammer, som her laasde af;
der Tang her, skilte her se alt, og hvor
er de ser i det Slammer? sigde Tang

1/2

da ogsaa "de Nægt" e bliver her" siger
 Mogens Tang - han havde Nægt i sin
 Vest lomme - Mogens Tangs kone viste
 Drengens Dødsbeholdning om "De ^{komme} ~~komme~~ ^{komme} ~~komme~~
 Klone" siger Mogens, da de viste i
 -- Mands for Højttaler med Tangen i
 Igen da Mogens her Mands e be-
 vaged "sige det d. 7" - - Lant
 Thomsen var det der de best kunde
 gøre sig. - Hver af de 3 fik en Salme
 Pølse af Mogens til Mids - Besid
 De Mogens senere hids Jaki stis Lant
 Thomsen i sin Tid y hids p Mogens
 staler med Pølses i Haanden

De Feds 2 fiske: Skov aen nu de sen helde
at fange en Laks, man fiske sig held;
det nu ikke almindelig for de F.

D. Det 2 nu net Slaver vilde han som gerne
finde et Skjult Ror, men nu ikke den held;
Mads E. Mørke og Samlet med de Skovlær
den ene viste den anden et Skjult Ror, han
branded var et som held; at finde "Nu de
den ikke som meget Skovlær" siges den
anden, "at de Mødet, det for Skoven F.
som han kunde finde det" -

1/3 1923 (Mads E)

Grandmama havde det sine sine Skovlær
stuen er - et lille Skovlær, hvor den lille Sof
stod m r, og ved Side hendes Daglig-
stue, hvor hendes Mable (de der sin
stue i Høngestue) stod; ved en Fille

midt mellem Vinduen stod et Bænk
med 2 Stole og Klapper for Ende -
vist det der stod inden for Salen.

(Blender Jernstul (ford Jernstul Løllis (Jernstul)
Laurson - senere Jernstul (Jernstul) havde
Bog ved sine Pæres var hendes Lov-
kammer og lig dette Jernstul langt
smalle Laurson. - Der inde var
Jernstul Laurson stod det gamle U, som
er bilet med Saarden og var staa-
i den lange Gang - fra det var Bænk
for last Klapper der var en lille,
- "Børn, Me og hendes Lister, holdt
meget af at var hans Jernstul Laurson
Marta C. erindrer, at de engang
spillede Komedie derinde, "Bænk-
stue", Marta C, som var den ene
af dem der for det Tidspunkt havde
Lære, havde de bemærket Opgave
at var bændes Lister og desuden
spille adskillige Roller, af det erindrer
Marta C. Nielly med
et blaa- og hvidstribet Forklad om
sig, som skildre forestille en Skole.

~~178~~ IV

femmelige Corfits, af hvers Rolle hien hin
gengaa, "De Behymining, de Behymining" -
- Jernst L. nu en Bagerdatter 2 p. Flak
steva. hender Ma boede der ender med
af hender, Larkis, havde et lille Udsdy,
de brokter ager Jernst L. senere vunder
illig og forhandles bl. a. noget Luth
Mange, som Mark erindrer og x og x
maade antages at der var et
nu, for Soderus Ungdom. - - Jern
afte for nu hien for Vorky et Nel
et lgr med Soder og et Kelli i en
Lue. Jernst L. nu en Maadeholden
Natur, de ill. fortales alt for een
Sang, og Boin, som hender Kelli p
Dy til Dy hange; hender Slamm
i sin Lue, ender det begynder at
raadne.

Senes, de Jernst L. nu tage hien til sin
Ma, som Jernst L. hien havde, syes
Mark L, ill. affindes Thoudes, hien
man ill. helle hien forlange af
hender - - hien nu noget enfalde
- Samer Jernst syes, man hien hien

X,
My alpe kunde at sy, "me skal a fa-
klave kunde all, lige" see mig her
a kam, min see man min alle
lige efter sig: Det kan se, det gae
det forstaa sig "ihl!" - og see de
skikkelige jant Peking fat, see godt her
formanede

Se John nu mig et pragtfuld sken
nerke, "fy a altid a glad, men se
med, at "Born a her dig, John," siger
Bedden, "for de holder her meget
af dig, og de a altid som artiler,
men de a her dig". - Hall nu
min go, engang i mi Barnden nu
min skrimjel med ad en Bank og
honda forstaaet sig ene Ben, det
voksaar ikke som det andet, og
min blev hele sig sin meget halt.
- Min git altid med si hvide King =
kappe med en lille Bomulds
blonder i Hantel. - Til sidst loven
min helt for Vorking hendes Pung
sted a "Barnekomment" -
Hendes "Far havde en Bunde-

gaud + Roudes de hede Noms Esp
 de ve og en de hede Lande Esp
 - elle omvendt - Hlin ve den
 attende af 9 Døtre; Mark C kind
 sin Bam alle deres Noms - de
 alde hed Ane,

28/2 1923

28 Side forind

31) 47

Da Familien boede heron L. 5 : 55 (det
man altså kan se ved Mrs Ma Nytholm -
skint De Louise Fenger, som faktisk det, men
det var for et Skole - sats de unge en
Aften der Skole tiden for deres Dis
for Trappen, hvor man går fjerde -
- de skilte sig her - - "I skal
de sats den der "sige de Fengers", de
kinder kan man også se her "Skole"
"Hvem skilte de her her Skole?"
siger de : stude Fobasse.

Fra P. A. Fenger af Moulthay (en meget
lidt kan sige Mrs) ligesom sin søster
sin Søster Chalotte (gift Wagner)
Louise Fenger faktisk kendes som
engang var i en Forretning med sin søster,
de går op ad en Trappe, færdig for
Afsættelse her et stort Spejl, der
Fra Fenger skiltes i retning sin søster
og et Billede der : Spejlet, ind
hvis navn : Men der kan se
Chalotte "

I 53 kom Bedrøftelsen, Mark C., Men og
 Nulle om til Bedrøftelse: Høsten var de
 kom sidst i September og blev tagt hjem til
 Vorberg til gud (Søndag om kvædet for
 Inden). — De havde som alle hos Mr.
 Nylind: Lilla ^{Torvegade} Torvegade, Bedrøftelse havde
 altså et Løst om og en Dagligstue der.
 Bedrøftelse var for sin egen i den Løst-
 rum; de 3 Løst og 1 Andet Stue
 omkom. — Løst. — Den Hjernen be-
 sigte de P. S. Flyve i Slotsbyen by;
 en af Løst (vist i den anden) — de
 var den Song om — havde Fødsels-
 dag: Mads og Markus sagde til ham:
 "Vi gratulerer" — "Det skal I det ikke
 sig" — sagde han "Det hedde Fødsels-
 dag den Aften!" — "Hvis ikke lo;
 men han sagde: "Det er ikke muligt at
 give af, for det siger Far."
 — I 55 var de alle (efter Søndag-
 mornas Død): Høsten, havde
 Thompson besøgt, da var Davis Ny-
 riss (elle Anton (Løst) med. Men
 Mark C. døde Løst (deltelt) og de kom

godt ind af det, men Mally & Datter
 skal alle se godt ind af det i deres
 Davis (som synes for nu vand til
 at luge sig anden i en Sag) dette Sag
 med Nilly.

2. Mærke

De Marie Fugers liden gift med Edel.
 luge om det Bidske forfatteren der
 Minn. Pinn

in svensk Ritmester om
 min hende færd

for Fide Nam

g Man Man vide
 ved hendes Side

Uniform

Man Labels Dishes

Storm riske

om selv Sone

Afskrift af et Brev, som Moshé L. Kas. (skrevet
smukt og klart)

Mine kære elskede Børn!

Maa jeg skrive til eder alle, saa er det ikke
fordi jeg jo kunde have saa meget at sige
eder hve især, men fordi at derkel er mine
Krafter for svage og maa jeg skal tænke
paa Muligheden af et godt Udfald: Maaen
da bli jeg spare paa mine Krafter: Og
og ikke prætage mig mere end jeg ved,
jeg kan overkomme.

Saa tak for al eders Hædelighed i den
svundne Tid; jeg har været en lykkelig
Moder og ingen af eder har gjort mig
nogen virkelig Sorg.

Sind velsigne og bevare eder fremdeles
og lade eder hve især, gennem den Kamp
og Strid som vor egen syndige Natur og
den urolige Verden føres med sig til den
Fred som overgaaer al Forstand og be-
varer Hjertes og Tankes; Christis Jesus
Vor Herre.

Ja, Sind bevare eder med alle den
Værdne har givet eder, at I ogsaa maa

Kunne sige, naar I skulles skilles fra
 denne Verden; de have ingen virksomhed
 "Sag gjort mig" I gaae dig, min Christi-
 sine, galdes dett I ønske thi den Flek,
 som din kære forindgangne Ven betruer
 dig, og som med oprigtigt Hærlighed sluttet
 sig til dig, ved sig ligge dig inde-
 lig fra Hjerte.

Ja Gud bevare eder alle de store med
 de smaa, at vi maa samles ved det
 store velsignede Med Hver Vorteme
 vil være alt; alle.

Hilb saa alle vore Vermer Hver isaa,
 glem ingen af Tjenestefolkene, som
 alle have beviset mig, megen Hærlighed
 Maade Vorteme vid, at jeg endnu ligger
 skal se dem alle maade alle men
 Herrens Verne midis aldis sidde
 Sang. Edes gamle Møde
 M. E. Tang

Sygehuset; Ulslev
 d. 2 Juni 1882.

om Bedstemors sidste Dag se Side 23 (5/2 1885)

Naar man sagde til Lars Stendorph: "Du
 skulde gifte Dem selv," svarede han: "Nj, nej,
 en kone koste mere end 10 Dale nuant -
 saa er de St. Hans^{duge} Market og saa er de
 Stormandags Market og saa kommer de
 en Kone" - Senere gifte han sig dog
 med en Kone, de saa lige som tynde og
 for sig som han selv. -

En Mand sagde engang til Bedstefar:
 "Du bliver gammel Tidning! - Hvor gammel
 er du De (el Han)?" "Jeg er 45!"
 svarede Bedstefar "Ikke dig, saa er du jo mig
 alder, a de tove og alfyve (72)!"

Mark Madsen fortæller, at man Bedstefar var
 oppi hos Ole Thork, som han hans
 Olone undersøgte ind og sagde "Walle, du
 er en pæn ret klat mand dog" - - men
 det var hendes selv, hun mente, de skulde
 forhandles lidt om Aften med den

Moder har et Brev fra Bedstefar til Bedstemor.
 det lyder saaledes: (som vidt og brevs Minne læredes
 Elskede Flustrer.

Med vor Saphus bliver det dag for dag sletter,
 i det Hæflem aldeles svindes bort og kan masken
 og kan staa. Jeg kommer i dette Øjeblik fra
 ham og er gerne vidt ham 2 Sange om
 Dagen og han synes saa gerne at se mig, men
 jeg har saa ondt ved at holde mig minnes og
 levls ^{myg} ved ham og ikke - ^{men som} jeg
 går til ham

Han vil næppe gøre det længe mere tæmt
 ogsaa jeg talte med ham, men Nicolas Memes
 mener at han slet ikke er farlig og efter
 ham snakke Børnene. Dag synes Mathilde:
 den senere Tid og at tre Faderen Tredde, skind
 him og kendes Faren i sin fulde ^{og for}
 men og at afblare hende den, skind him et Par
 Sange har henvendt sig til mig. Jeg har
 ingen gy ham indse mig Hjerte for, Basse:
 rup og Fries har vel ogsaa - tall ^{meget}
 deltagere ^{med} mig lige som i Dg Albes-
 tin Tælle. Jeg var noget Patient et Par
 Dage (men er jeg rask Karl igen) og det vakte

Sapthuis's Brevskriver i en høj Grad; han sendte
 i det; Brev efter mig; og jeg ^{stærkt} knuges ved Tan-
 ken om den nær forestaaende Skibsvise.

- Og hvorledes vil det blive hjemme ^{naar}
 Sørgens Bredskaber kommer ganske uforberede.

- Synes du ej om at tage op til Strassburg og
 overlægge alt med dem; det er jo ganske
 fornuftigt, at de i tilfælde hos Mor og bringe
 hende Bredskaber og blive hos hende nogle
 Dage.

Sind se i Naarm ved til hans Lister
 de og til os Alle.

Din højlelskende Mand.

A. E. M. Tang

Christiansk. Torsdag Aft
 d. 19 Dec 1850

i Hæd.

x) Lange Vise. Svandman tog sig af Ham,
 gav den Mast a s o. Klone skilde
 the Sangald vire, hved Banel formanded:
 "Sij det Faderver for Bispen de" sag de
 him. "Nej, Si'nt og y" var Svaret.

Da
 Haas "Vandruiser" paa Vaslang skulde reises
 (muligvis de Nils St. Tang skilde, see de) ←
 blev en Drenge sendt som Bred (geraldede)
 the Dylge, for at hved "Rabber", som skisse
 gior det - for det vilde in ge ande gior.

1870
 x) { I vil dy til min Hvas i min Skand og gem
 de min Ven Borens og ferdal her te Ham
 Sin en funder - Som vandres her af
 Hled. "So'den mi hvas Ven Borens et.
 hven her for en ferdal da te din Sin
 firdals, her en funder" - "Jubel, hven
 her val hold" var Svaret

De nu et Par Mand (Mads havde givet
 Navnet - det var ikke Baseris) som hørte
 ind for Linnegårdens Do med et Par Slægt,
 som var de Slægt for Doen, og de hørte,
 hvalerne de havde gjort 'Linnegård' Slægt
 og g. Slægt og dengang sagde de de de
 3 de Mand som hed Børn: „Nu Børn
 for de i de unge Rødder“ - Men han
 han dog og en gang

Man var i ældre gamle Dage ikke længe for
 at gøre Børn længe Væge, således fortæller
 Mads at han havde hørt fortælle, at Peder
 Tangs Tid, da han ejede Vosborg (som Børn
 der for sig) sendtes en Døgn til Dølgæve
 for at hente en Rødder som kaldes den
 for at Rødder "skindes Mørn og Alene
 Rem, "Vandhønsene" for det vilde ærlige
 Fælt ikke gøre.

Sengældes disse Rødder erindres Mads
 i sin Tid og at han selv en Rødderhøne kom
 me til Vosborg med en Slægt for Dølgæ-
 ven, hvor ved et - temmelig stort
 Børn, som ikke kunne magte at gøre de

Prætor: Særding: Severin Rahde Werle 1802-17
 Peter Christian Mackay 1817-24
 Mathias Peter Otto Rindahl 1825-35
 Peter Lorentzen 1835-41
 Jens Lauridsen Corydan 1841-73
 Daniel Maximilian Lindsteen 1873-83

i disse Prætorer Tid var Særding, Flovdsen, senere
 blev Ven det. -

I Lovindrups Tid var Sten dørph Degen og Skibe-
 sanger. Særding, Ven, han sang godt, gik
 og var Særdingens og var ad Skibe og
 og sang for, men hans Sang han kan
 for Landmannas Skid (i Ven? - Min egen
 og Skibe) bødte han for hende. - Nu da
 var Schønn: Skole, var Bedstef og Lovindrup
 hos Sten dørph, de skilte sig til Skid dørph,
 for Bedstef var dattet med to Sten dørph,
 men Sten dørph de skilte de selv. og sine med
 "den egen Skid", sagde de, og skilte de
 Skid efter at man har Tid med
 I. - den Faller, bringe Balle om
 hende hende for Drag Skid. De kan
 Skid ind, I. heder for Skid og sagde:
 "Det er dig færdig hende og Skid hende"

dyg. den Skuffe blev for kort 12 Skells
 (men det var ikke nok) - der i den Tid.
 -- For den ene Udsen til den anden afber-
 reder kun en Flask Rødvin som Pastor Loo-
 stings Skidske havde med, for han drak men-
 lig ikke Brændevin. Pastor sigte høflig til
 Bedstefar: men vil De den ikke drikke"
 "Nej, nej" afværgede L., "han kan drikke
 Brændevin."

- Corydon var Manden Deltan Binsfeldt,
 hvem var glad for at gøre en Tur om i
 Sidsis Prædikestol og drikke den og tale
 med de verdige Mennesker. Men ved fest-
 lig Lygheden var Paul C. meget lath-
 lig med sin højvandede Tale, og hans
 Slane var meget mærkelig, men han be-
 gyndte; for hvem vidste, man la at
 han -- Ved Bynghuset et l. Løjtnant,
 hvem han havde givet Offer, ply han
 for sig selv og begynde: "Det blinke,
 det blinke, det blinke - Lønnen" (Lille-
 a) det var Indløse. De Tabbede af
 Offer.

I Staby var en Pater Bäckes som var megen
 farfalden og derf alts mangled Penges; der
 brændes Bændem rindt om i Bøndergaardene, og
 man brøbt af Bønder ^{men} mere for om de aar Penges og han gav han
 Anværs mig for at man kunde tage et Vindue
 eller en Dør et Lys i Pædtegaard & det mind
 for ^{anværs} Bændem ^{Shes} Bændem ^{Shes} Bændem ^{Shes} Bændem
 (Svandt); da efter Bäckes Døds Pædte-
 gaarden blev Anværs fortsat om en Tyranni,
 den Pædtegaard til sidst forsvandt. -
 Da den unge ugifte Pater Peter var
 kaldet til Embædet og anten til Sagnet
 spurgte ham: "Shes i Pædtegaard", svar
 lide: "Ved man" at a Pædtegaard i
 stalle". - Der var ikke mere tilbage end
 Bøndergaard i Gaarden. - Han blev hidsig
 og ilede til Bisshop Hæfner som den Gang
 afholdt sig for Vædtes og fremen sin
 Hænge; men Bisshopen sagde blot: "Hjælp
 lide" og vendte ham ryggen ^{Peter tog sig af Bækken} megen af Bækken.
 - I den blev die brøbt i Bøndergaard
 til Pædtegaard (Pater Peter - Sagnet
 Fader - han senere til Sagnet og han
 døde ham (efter den efter et plindes)

— Da de var i Staby den 14 Dag
 de to ældre Døtre Hanne og Marie,
 to Væder og var der i 14 Dage for
 at Vands Havn skulde have med dem,
 og som byen i gen 14 Dage. — Det var
 en af disse store Døtre (ca 13-14 A.)
 der tog den lille Niels, for Arnen og
 gik med hende (af den S. af) for N.C.
 N-2, og sin faldt med
 "Ueffens Skole og Thorstens Skole
 og Staby Tøse de ligger by der' Høj
 og skole der' Høis"
 Ja, Fald: Staby var vistnok den
 bygning (og faldet) engang hielt
 men den ligger nu ruines med i Væder
 og stjal den vel faldet

X) for fast fra - Kunde. - Christenco Haefner
 sagde til hende sin Broder Carl: "Vil
 du ikke nok danse en Dans med Slamme
 Ball?" "Nej, det vil jeg ej!" var Svaret.
 Sen hennende hien sig til Slamme: "Vil
 du ikke a s?" "Ja nej, han vilde nok;
 - Sen lod det: "Se, lille Carl, du er altid
 saa ræs, vil du ikke danse en Dans med
 st. B." "Jg ser for hin en Dans. -"

Forfallem P. N. Nidder (Comtalls: Biografisk Leksi-
 kon) vedkom ikke - mine Morke C - Nidder fra
 Holmegaard. - Forfallede nu: flere der har Jern-
 Tang fra Thinggaard og stree en Bg. "Thim-
 gaards Beskrivelse", hvor han bl.a. ogsaa siger,
 at han ogsaa vil meddele hvilke Gamfrie var
 om Bondes Lande om den Sang siende Egn
 der, og han ender som 3, om hvilke det
 Peter Tang? mente, at de var lige gamle alle
 3

Madonnabilledet: Sangen fra Vorborg har afprøvet
 lig vist lidt tynde. Ven. Skole eller: Skerum
 Sløser

"Nystuen" indrilledes de (hv. Høngesliden m. r.),
 hvor de ^{mange der hørte this smelt, de to stykker} for havde været Part & Mark men
 det skete da Niels Høngesliden kom der til at
 se de efter sit Bøylens. Indel Peter (eller Nac)
 mente at erindre at de stod et gammeldags
 Høngesliden, og at Oldfærdsløse Partvold
 hang fra Væggen ind med Spisestuen
 (som min) men sel fra Høngesliden af Døren

I Ordetyske Dagbog for 1822 nævnes Rammings
 i Ribe; det var den Smedthens hør Høngesliden
 Høngesliden "smedthens", mindst var det høngesliden
 eller en Bøylens af hør, som var: Bøylens =
 røddel, og om hør det hed "Høngesliden af
 Rammings Høngesliden", "Sag", "S. Høngesliden"
 -- De i sam Dagbog nævnte Bøylens
 i Væde er vist af Agath Bøylens
 (Indel Ewalds Høngesliden) Høngesliden.

Om den: sam Dagbog nævnte Høngesliden
 Bøylens fortalte Mark, at hør var lidt
 sippet og vist ikke hør selv hør,
 man nøgler dannede med hør, træk hør
 sig nu og da plimul; hør til hør, som
 var hør længe for, at man skule tage
 X

of the
CMA Halby

... ..

... ..